

DANSK KVINDESAMFUND
Niels Hemningsensgade 10
København K.

Maj 1966

LANDSFORMANDENS BERETNING

INDLEDNING Det kan ikke nægtes, at det er med vemod, jeg nu står her og skal aflægge beretning på landsmødet for sidste gang. Ganske vist var både de og jeg klar over, at da jeg gik ind på at blive landsformand, var det på den bestemte betingelse, at jeg kun skulle betragtes - skal vi sige det sådan - som et overgangsfænomen, og jeg gjorde det helt klart, at jeg højst kunne være landsformand et par år. Der er nu gået to år, og det har været to dejlige år.

Jeg har lært uendelig meget af Dansk Kvindesamfund, og det har været mig en ganske særlig glæde, at jeg trods mit daglige arbejde har kunnet afse tid til at rejse rundt i landet, og at det er lykkedes mig i løbet af de to år at nå rundt i de fleste kredse. Jeg er ikke bange for at sige, at Dansk Kvindesamfunds hovedstyrelse og måske især forretningsudvalg helt naturligt har en tendens til især at registrere, hvad der sker i København. Vi kan - trods god repræsentation fra provinsen - undertiden overse, at vilkårene på landet og i de mindre byer er så helt anderledes end i en storby som København. Jeg tror, at en hel del af den AFSPORDEDE Kvindedebat kommer af dette forhold. Min kritik er ikke en kritik rettet mod personer - i så fald da mest mod mig selv - men en beklagelig konstatering af, at Danmark er så stort med et så centraliseret organisationsliv, at mange ting får slagside. Derfor er jeg glad for, at jeg har fået en så værdifuld kontakt med kredsene, og jeg tror eller rettere ved, at også næstformanden Annelise Vestergaard i sine to år som næstformand har lagt vægt på denne side af sagen.

Jeg vil gerne betone dette med både min og Annelise Vestergaards interesse for at komme ud i kredsene, fordi vi nu er klar over, at vi på andre punkter har været lidt for naive.

Ja, så er det sagt.

Vi troede, at en landsformands og en næstformands opgave stort set måtte være den mere udadvendte opgave, men vi er i løbet af det sidste år blevet smerteligt klar over, at deres opgaver snarere er det mere indadvendte, at overvåge, at hele administrationen af landsorganisationen fungerer.